

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 5 frt. — kr.
 Félévre . . . 2 frt 50 kr.
 Negyedévre 1 frt 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG:
 Búza utca, 1283. szám,
 hova a lap szerelmi ré-
 szét illető közlemények
 küldendők.
 Kéziratok nem
 adatnak vissza.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
 MEGJELNIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

KIADÓHIVATAL:
 Szikes Antalkönyvnyom-
 dója, hova az előfizetési
 pénzek, hirdetések és
 minden a kiadóhivatal
 érdeklő közlemények
 küldendők.
 „Nyilttér”-ben egy
 sor közlési díja 10 kr.
 Hirdetések jutányos
 áron vétetnek fel.

Feltámadás ünnepén.

Vannak dolgok, melyek mindig újak és ha százszor elmélnék fölöttök, még sem válnának megunt tárgyává lelkünknek, de sőt a korrall fokozódik azoknak méltatása és magasabb felfogása.

Ilyenek a vallási eszméknek szentelt ünnepek, melyekben minden életkor megtalálja az annak megfelelő, áhitatra serkentő momentumot. A gyermek örül az ünnepeknek; s a maga körül szemlélhető, más időben szokatlan jelentőségek, — melyek a viágnak az ő szeméi előtt egyszerű megváltozását idézik elő, csodás varázssal töltik el ártatlan lelkét; érzí, látja, hogy ez nem a közönséges világ, hanem amannál sokkal szebb: ez az ünnepi világ, ez annak a csodás, hatalmas lénynek, Istennek tulajdona!

Az ifjú viszi tovább az első zsenge-kornak ezt a hatását, nem is igyekszik levelkezni a gyermekkor boldogító érzeteit, e megbecsülhetlen zománccal, mely még azoknak is üde színt kölcsönöz, kik az élet fanyar csöppjeit már megízlelték.

Az érett-korúak pedig, kik előtt az öröm is, a gyötrelm is már élesebb kiszínezésben ismeretes s a kettőnek minduntalan való változásában naponként van részök, ezek nem vehetik közönyösen az életben azt, a mi eszményi, a mihez fűzi őket a letűnt éveknek annyi édes emléke: az otthon, a családi kör, a kegyeletes szokás, sok áldott emlékű — már eltűnt — arcnak ez ünnep fénykörében való megjelenése, s végre a sejtelen, melyet ennek a földi életnek számos rejtélye és viszássága el nem oszlat, de sőt megerősít: mind ez általánossá, igazivá teszi a vallási ünnepekért való lelkeseledést!

S ha van felemelő hatása e magasztos ünnepek valamelyikének, úgy kétségtelenül kiemelkedik köztük a feltámadás ünnepe.

Épen az élet s annak rejtélyes problémája vonja lelkünket e nagyszerű eszme felé.

Itt sejtjük, mert óhajtnak, a számos rejtélynek megoldását; itt reméljük kielégítést a lélek annyi fel-feltűnő vágyainak, melyek e világban oly sok nyugtalanító kérdéssé alakulnak; itt várjuk az aránytalanul megoszlott gyötrelmeknek megszűnését, az okok és célok megnyugtató felderítését.

Milyen jól esik az ünnepi léleknek égi szárnyakon itt hagyni pillanatra ezt a földet, melyhez „baj és öröm kötöz”, melyet itt hagyni sokszor óhajtnak és sokszor rettegünk! Igaz lélekkel ünnepeve nem érezzük hiányát a világnak. A nyugalomnak édes érzete terjed szívéinkben; a szív öröme pedig az arcot hatja át, eloszlata a gond sötét fellegeit. Sejtí a lélek, hogy az igaz-látó előtt van, s olyannak igyekszik mutatni magát, a milyen lenni szeretne.

Feltámadás ünnepe! Édes vágya a szívnek! Ez a vágy sarkal most: ünnepelni mindenben! Lecsendesül a világ köznapi zaja, megszűnnek pillanatra a közélet vitái, czivódásai, elodázlatnak az égető kérdések megvitatásai: egy dolog, egy eszme kell, hogy mindeneket betöltsön: az elmúlásra következő újabb, tökéletesebb lét eszméje. S ha nehéz bünyomja a megtört szívet, e napon enyhül a gyötrelm, s a mit a vergődő szív előbb megaláztatásnak, nehéz büntetésnek vélt: azt ma biztatást magában foglaló édes megpróbáltatásnak sejtí — s könnyeivel büszkélkedik, mert ezek avatják föl ama szenvedések osztályosává, melyek a legigazabb szívnek jutottak a földi igazságszolgáltatás eredményeiként.

Igy van ez helyesen! Engesztelődjék az önmagával való meghasonlás révéhez jutott szív. Ne keressen erőt dacolni a viharral önmagától, hanem csatolja szívét édes bizlommal ahhoz az Esményképhez, az Istenember fenséges alakjához, ki a méltatlanságoknak megadásteljes eltűrésében is, isteni erejének teljességét mutatta. Ő ma is, Ő mindenkor megedzi az elfradt küzdőket, biztatón szól hozzájuk: „ne féljete, meggyőztem a világot.”

Az ő környezetét alkossuk e napon. Társalogjunk a lelkek fejedelmével: táplálkozunk a hit titkaival — s meg fog könnyebbülni szívünk, másnak látjuk az életet s magunk is másokká lenni igyekezendünk.

Kiégelt, rideg szív az, melyet ez ünnep jelentősége nem lelkesít; sivár kedély, mely a feltámadás hitét nem vallja az ég szelid, boldogító ajándékának, s nem vallhatja a magáénak.

Az anyagi elv fagyasztó jéggel környezi a szívet, abban semmi eszmény nem fakad és nem

virágozik, s terjeszti környezetében is a mindent megsemmisítő halált. Szerencsétlen az a kor, mely ilyen sivár szívet táplál s mindent a Béliál hatalma alá terelni siet. Ellenben boldog az a kor, még megpróbáltatásaiban is, melynek minden jó törekvéseit a vallási eszmék fénye és melege hatja át, ilyen korban az egyesek ép úgy, mint a társadalmak is egymás terhére hozzzák annak tudatával hogy a jót követik, az ő cselekedetei egy jobbletnek dicsőséges hazájába, a halál útján való ujjászületés által.

K. L.

Biztosítsunk!

A haragvó ég megmutatta már e kora tavaszon villámain; a napokban egy vészterhes felleg vonult át megénk felett. Villámlott, dörgött és több határon át borsónyi jéggel borította be a földet. Ki tudja, nem tett-e már is több embert hajléktalanná, felgyújtva villamaival nehezen szerzett hajlékát. . . . Most még csak gyűjt, később majd, ha az aranykaszásokat rengeti már a szél síkjainkon, midőn már munkánk, fáradozásaink gyümölcsseit volnánk élvezendők, egy ily vészterhes nyári felhő semmivé teheti ezereknek egész évi reményét, s több száz család évekig keservesen emlékezend a pár órára, mely a várt áldás helyett annyi kárt, annyi bajt, annyi keserűséget okozott.

Vegyük intő példaul ezt a — szerencsére — feltűnt nagyobb kártétel nélkül elvonult hírnökét a nyári viharoknak, mert nem vagyok ugyan Falb, kinek jóslatai figyelembe veendő, s nem arrogálok magannak csalhatalanságot, de hosszas tapasztalataim folytán arra vagyok hajlandó következtetni e változó áprilról, hogy ez év viharos és jégcsapásos leend.

Nem lehet eléggé hangoztatnunk a biztosítás előnyeit; s kell ezt tennünk keleti indolenciáját megőrzött népünk irányában, mert még mindig nem akarunk a mas káran okulni, s vajmi nehezen adjuk ki azt a pár forintot, a mihez háznak, terményeink biztosítása kerül, pedig azzal a néhány firtal nem csak nyugalmunkat, de egész évi, s talán egész életünk keresményét menthetnők meg.

Biztosítsunk tehát, s ne bízzuk könnyen megóvható vagyonunkat a véletlenre akkor, midőn vannak biztosító társulataink, melyek csekély díjért egész évre biztosítják tűz és jég által semmivé tehető vagyonunkat. Itt

TÁRBUZA.

Husvét ünnepén.

Feltámadás! Ma az egész világon E biztató szó hangja szerte száll. Soknak csak elérhetlen csalfa álom, Megtört szívének zárt kapuinál. Másnak sugár a kétely éjfelébe, S a szenvedőnek hű vigasztalás. . . . Köszöntelek szebb lét csodás reménye, Te földön túli vágy, feltámadás!

Mosolyg reám virágok tarkasága A megdermesztő hólepel helyén, A szellő furdik lengő illatárba', S a ringó zöld lomb integet felém, Minden megújult szép tavaszra kelve, Hol eddig tengett a bús hervadás. . . . Köszöntelek szebb lét csodás reménye, Te földön túli vágy, feltámadás!

Zengő haragszó búgva rezg a légen, Az ébredésnek örömnünnepén. . . . A nagy csoportot elmélázva nézem, Amint az Urnak szent házába mén, Néma pillantás, ég felé emelve S az ajkáról ellebbenő fohász Téged köszönt szebb lét csodás reménye, Te földön túli vágy: feltámadás!

Óh mennyi sok van, aki nagy sokáig Küzdött egy célért, hogy elérje azt,

Egy eszméért mely fényesen sugárzik, Amelytől semmi vissza nem riaszt. És végre győzött. . . . hosszas küzdelmére Eljött a vigasz, a zöld palmaág, S téged köszönt most szebb lét nagy reménye, Feltámadás, te földön túli vágy!

S hány van olyan, kinek homályos élte Sokaig néma, hosszú szenvedés, Ki várva várja, gyöttrő kínban égve: Mikor jó végre a nagy ébredés? S az árny eloszlik, mind a messzeségbe, Boldogság jön helyén, vigasztalás; S köszönt most téged szebb lét nagy reménye, Te földön túli vágy, feltámadás!

S ha nincs remény más, ott az örökélet, A halhatatlan lélek clete. . . . A túlvilágon lelkünk újra éled, S végzi, mit itt be nem fejezhet. Nemes küzdelem nem vesztet semmiségbe, Az örök-élet majd jutalmat ad: Kell, hogy igaz légy, szebb lét nagy reménye. Feltámadás, te földön túli vágy!

De mindig itt e földön is ép akkor Hatotta át a fény az éjszakát, Midőn megújult szomjazva, a kor Megunta létét, bűnös önmagát. Midőn milljóknak ajkáról elszállott Szebb lét után epedve a fohász: Átlengte mindig az egész világot Új élet fénye, a feltámadás.

Vajh! lesz-e kor, melyben minden nagy eszme, Mely most csak ábránd, mely csak sejtelen, Az emberiséget — győzelmet ülve, — Boldoggá, nagygyá tenni megjelen? Hol Megváltónknak minden szent eszménye Betel e földön: lesz oly utulás? — Óh kell, hogy eljőjj, mindnyájunk reménye, Te általános nagy feltámadás!

BÉRI GYULA.

BORBÉLY-VÁLASZTÁS. (Karezolat)

Minden útban volt már a boldogság felé K . . . . s községében, lévén benne: bíró, jegyző, pap, tanító, doktor és patyikus, árva-tutor; elegendő számú kereskedő, iparos. — Megfordult benne a főispán, alispán, szolgabíró, sőt néha napján a végrehajtó úr is. Még „olvasó kört” is alakított a község polgársága (most épen azon perlekedvén, hogy: hol legyen a helye? ott-e, a hol olcsóbb, vagy a hol drágább?) Földet is láthat a lakosság a mennyi tetszik és elsőhajthatja: „Hatha még ez is a mienk volna!”

Ezekből látszik, hogy K . . . . on egészen boldog az emberiség, daczára a haza sok bajának és a — 25-ik §-nak! S még is, miért oly szomorú a gondolkodó útas, ha e fa'un keresztül vezérli őt a sors?

Betér a csárdába; feltűnő jónak találja az olcsó ételt és italt — s elmélkodik, hogy a marhahúsnak kílója 20 kr! De ha a falunak férfinemen lévő lakosait szemléli, szánalom ül ki az orcájára. Miért e szánalom? Elmondom én ezt a megdöbbentő jelenséget.

van például az „Első Magyar Általános biztosító társaság”, mely nemcsak a legbiztosabb, de a legmegtartósebb is egyszerűsége, — különösen gazd. egyetünk tagjai irányában, — a legolcsóbb is.

Mennyi jajt, mennyi könnyet, mennyi szenvedést előzhetünk meg egy kis gondossággal, egy kis előrelátással a néhány fittal, melyet saját biztonságunk érdekében — sokszor anyagi tönkre-menésünknek elejét véve, — e hálás cselekedetünkkel.

Ne fukarkodjunk itt t. gazdátársak, hiszen oly csekély az áldozat, melyet önérdékünkben tennünk kell, hogy az rendes embernél számba sem jöhet.

Felhívok tehát mindenkit, de különösen gazd. egyetünk tagjait, hogy az Első magyar bizt. társasággal egyetünk tagjainak érdekében kötött szerződés következtében a békésmegyei gazd. egyet. tagjai, még azok is, kik csekély 2 ftt évi tagsági díjat fizetnek, oly perccel elengedésben részesülnek, mely által egy rész tagsági, más rész biztosításuk után fizetendő díjuk jó része megtérül.

A különben is olesóra szabott díjtételekből elengedtetik még az egyet. tagjainak:

Nád tetőnél: Az 1%-ra számított díjtételből 15%.	
Zsindely tető: A 2%-ra	15%
Cserép tetőnél az 1%-ra	15%
Gabonakészletek, takarmány stb.	10%
Jégkár elleni biztosításoknál	4%

Használjuk fel tehát a kedvező alkalmat s bizottságunk vagyonunkat s ez által szerezzük meg egy a magunk, mint családunk nyugalmát, anyagi biztonságát!

ZILINSZKY ISTVÁN,

a békésmegyei gazd. egyet. titkára.

Ujdonságok.

— **Husvét** ünnepe alkalmából olvasóinknak, munkatársainknak, közeli és távoli jó barátainknak öszinte szívből kívánunk boldog ünnepeket!

— **Kiváló vendége** van városunknak. Gr. Csáky Albin vallás- és közoktatásügyi miniszter szerdán a délutáni vonatral családjával együtt rokonai körébe Szarvasra érkezett, s az ünnepeket itt fogja tölteni.

— **Tatai István emlékezete** Zsilinszky Mihálytól, különnyomat az „Evang. Egyház és Iskola” 1888-ik évfoly. 32—40. számaiból. — Ily cím alatt egy 38 lapra terjedő füzet jelent meg és küldetett be hozzánk, melyben Zs. M. tud. akadémiai tag, s főiskolánk tavalgy elhunyt nyug. igazgatójának egykori tanártársa igen rokonszenvesen méltalja a néhai közoktatásügyi érdemeit. Tatainak volt tanítványai és tisztelői bizonyára élvezettel fogják azt állapozni.

— **A hűsfogyasztási szövetkezet megalakulása.** F. hó 14-én, vasárnap délután 2 órakor a helybeli hűsfogyasztási szövetkezet részvényes tagjai nagy számban gyűltek össze a „Bárány” vendéglő nagytérképében alakuló gyűlésre. A megjelent részvényesek nagyobb részét városunk jómódú gazdaközönsége képezte, de a többi társadalmi osztály is kivétel nélkül szépen képviselve volt. A gyűlést Salacz Ferenc főszolgabíró — mint az előmunkálatok eddigi vezetője — nyitotta meg, előadván, hogy a kibocsátott aláírási ivenek eddig 237 részvényes jegyezte alá nevét s így az alakulás feltételül kiszabott szám (300 részvényes) még eddig nincs együtt. Minthogy azonban remélhető, hogy a hiányzó csekély szám csak hamar együtt lesz, sőt az eddigi alá-

A község férfainak szokatlanul szörös az arca és hosszú a haja. Olyanok mint a nyestetlen fak. De azért nem félnek egymástól, sőt így találják egymást ékesnek; míg a civilizált idegen remeg: észébe jut a multaknak minden rémes története, mikor még — hej! az a csárda is olyan híres volt!...

Pedig hát ennek egyszerű oka van.

Nincsen borbély a községben! Itt, hol még a hajzat is oly dúsan növekszik, hol a „Csillag Anna” ellen a legnagyobb ekéserevés, gyűlölet uralkodik; hol még a patyikus sem kopasz; hol olyan hetivásárok vannak, hogy még a szarvasiak is sóhajtoznak utánok; hol még a csizmiadiak is boldogok volna, ha a bőr olcsó volna, a csizma meg drága, ők magok pedig ha kevesebben lennének!...

És mégis úgy van — kérem, — hogy ebben a faluban nincsen borbély!

De volt — és lesz!

Egy tapasztalatlan ifjú utazott egyszer a falun keresztül. — Borbély volt. Meg akart telepedni; de visszaríadt elhatározásától. Az a gondolat kezdte üldözni, hogy ahol ilyen szörös arczok vannak, s a hol a nép mindkét neme ily hosszú haját visel, ott nem szoktak nyírakozni sem borotválkozni, ő pedig olyan nép közt meg nem él, melynek elvei az ő mesterségével ellenkeznek!

Szegény balga ifjú! Ki csak így tudtál következtetni. Valóban megérdemled, hogy olyan helyen legyen officinád, hol kopaszok és szakált növesztők, vagy otthon borotválkozók laknak!

De jött egy másik. Ezt már lefogták a községben. Ünnepelesen vittek házról-házra. Nyírt és beretvált

irtak közt is többen lehetnek olyanok, kik nem csak egy, hanem több részvényt is fognak venni: a szövetkezet megalakulásának nincs semmi akadály. — Az elnök szavait a közgyűlés egyhangú helyesléssel fogadta, s így az elnök határozatilag kimondta, hogy a „szarvasi hűsfogyasztási szövetkezet” megalakult. — Ezután az elnök bemutatott a gyűlésnek egy általa készített, 20 pontból álló alapszabály-tervezetet, hogy ez a részletebben kidolgozandó alapszabályokhoz támogatásul szolgáljon. E tervezetet a jegyző, Kutlik Endre felolvasta, mire a közgyűlés az alapszabályok részletes kidolgozására a főszolgabíró elnöksége és Kutlik Endre jegyzősége mellett nyolcz tagú bizottságot választott. A következő gyűlés Húsvét hétfőjén, apr. 22. délután 2 órakor lesz, melyen a kiküldött bizottság munkáját fogják végig tárgyalni s azután az alapszabályok értelmében megválasztani a szövetkezet hivatalnokait és választmányát. — A közgyűlés eloszlása után a kiküldött bizottság ott helyben nyomban összeült, s az alapszabályok kidolgozását legnyombább részben be is fejezte.

— **Húsvét,** a tavasz, a piros tojások, a hagyományos öntözökdedések e szép ünnepe nem a legszebb kilátások középette köszön be hozzánk. Csúf idő volt az egész héten! Már a hét elején megkezdte az időjárás a komoly áhítat napjához, a nagypéntekhez jölő keret előkészítését; Szerdán pedig az esős, borongós, szürke, ösziesen komor napokat s hűvös szeleket egyszerűen csak őrjási északi szél váltotta fel s egész nap — akár csak decemberben — zuhogott alá a havas eső, másnap pedig a jég. Fzenkívül a vízáradás is komoly és éber örködésre kényszeríté városunk előjáróságát. Mindez nem hangzik össze a föltámadás örömmünnepeinek hagyományos derűjével. De a Húsvét egyszerűsége buzdító ünnep, mely arra tanít, hogy a gyaszt, a bánatot öröm, a borút derű váltja fel. Bizzunk tehát az időjárás udvarias kegyelében s reméljük, hogy az ünnep iránt talán még az ápiilisi időnek is respektusa lesz; s ekkép a verőfényes, vidám tavaszi ünnephez méltóan napmosolygás, tömjénfelhők, virágillat, ünneplő ruhák tarkasága, piros tojásnak örülő gyermekek arca — mind öszszeolvadnak lelkünkben „esondés, lágy harmónia”-ba s ünnepi érzés hatja át mindnyájunk szívét. A séta, szó rakozás és tavaszi idő után sóhajtozó emberiséggel mi is kívánjuk, hogy úgy legyen.

— **Az ártézi kútra** nézve Zsigmond Béla mérnök és Szarvas városa között létrejött szerződést a város jóváhagyás végett felterjesztette a megyéhez. A felterjesztés azonban — mint a Gyulaán megjelenő „Békés” írja — megkéselt, s a f. hó 15-én tartott közgyűlés tárgysorozatába már nem volt felvehető.

— **A mező-túri ev. ref. egyház** építés alatt álló gimnasiunának első felszerelési költségeire meggyűlésből 50 ftt. Gyoma község 50 ftt., Német Lukács gyomai ügyvéd gyűjtése 40 ftt. Bleier Herman gyűjtése M. Berényből 4 ftt. 50 kr. Haty Károly főjegyző M. Berény 2 ftt. Toth Bálint ev. ref. tanító. Fűes Gyarmat 1 ftt. Pap Antal ev. ref. tanító Vésztől 1 ftt. Mészáros Lajos tanító Szeghalom 1 ftt. Körös Tarcsa község 20 ftt.

— **A b. csabai ev. egyház** presbyteriuma apr. 4-én tartott gyűlésén elnökölő püspök úr Föt. Dr. Szeberényi Gusztáv indítványára azt határozta, hogy az egyház úgy a „Luther-társaság”, valamint a „Magyar prot. irodalmi társaság” alapító tagjai sorába lép, továbbá a megyesi kincstári birtokokból

kora reggeltől estig. Minden zsebe tele lett apró pénzzel. Még az előjáróságot is megosinosította. Tele volt a szive repeső örömmel. A vén csárda pedig azt hitte, hogy valami alkirályfi, vagy legrosszabb esetben Kóknának valami partnere szállította el magát falai közt. Oly pazarló szórta a hatosokat és huszasokat!

Ámde boldogsága ennek is nagyon rövid ideig tartott.

Harmadik napra senki sem kereste.

Lehet-e borzasztóbb egy borbélymesterre, mint az a tapasztalat, hogy senki sem keresi?

A falu apraja-nagyja rendben volt. Rövidre nyírt hajzat, simára beretvált arcz minden felé!

Ez ekészeríté, sőt kétségbe ejtó állapot!

Ő is kétségbe esett; úgy kellett kihuzni onnét, a csárda pinczéjének hordói közül, a mint a kétségbeesés diadalmaskodott rajta!

Futott a község előjáróságához, esedezve, hogy támogassák, pártolják — községileg. Ott azt mondták: „Majd ha meg nő a hajunk!”

Ez nem „pártolás” — csak „tolás.” — S ő futott a faluból megátkozva minden hajszálat.

Ennek már egy éve. A község lakosai nyírtalanok. Nem bánják ők: akárki lesz is a belügyminiszter: csak borbélyuk — csak az lenne!

S ime most a tavasz, sötét felhői daczára is örömet hozott a falu lakosainak.

Nem a minisiteri kabinet rekonstruálása örvendezteté őket; nem arról suttognak a polgárok egymással találkozáván. Egészen más az ő örömiük.

— Hát igaz? Így szót egy torzonborz szakálás alak egy kuszált haju polgárhoz.

az eddig előjegyzett 100 katasztr. holdhoz még 200 holdat vesz, Csépa leányegyházának és a besztérczébányai algymsiumnak 20—20 fttot adományoz. Ösz óta az egyház — beleértve a városban való gyűjtést is—530 fttot adott szegényebb hitorsosainak a segélyezésére.

— **Vizbe fullt.** Pollák Miksa fiatal öcsödi kereskedő a mult vasárnap kocsin Öcsödől Tisza-Töldvárra indult. Az országot egy mélyebben fekvő részén azonban útját állta a Körösnek ott lábatlanokódó áradása. Nem akarván a két oldalt szépen zöldő vetést letaposatni, neki hajtatott a vízzel borított útnak, de szerencsétlenül, mert a lovak az ösvényről letérve a kocsi gazdájokkal együtt egyik kubikgödörbe fordították. A kocsi a vész pillanatában szerencsésen partra ugrott s megmentette életét, de Pollák a lovakkal együtt oda veszett.

— **Öcsödön** a Körös vize annyira megáradt, hogy a mult évi vízmagasság csak 80 centiméterrel volt nagyobb; most 6 m. 20 cm. a víz állás. A f. hó 17-iki északi szél és zivatar el is szakította a Horga pusztának egyik gátját s a Horga észak felőli részét előntötte a körös árja, mely egészen a szentandrási országúti Horgagátig előzönlött.

— **Bál.** Húsvét másodnapján a szabó-ifjúság táncmulatságot rendez a „Bárány”-vendéglő nagy termében.

— **Miért esik húsvét ünnepe** egyik évben korábban, a másik évben később? Nagy Konstantin Kr. u. 325-ben Niceában egy zsinat által elvégeztette, hogy a keresztény húsvét sohasse essék a zsidó húsvéttal egy napra (A zsidók tudvalevőleg Egyiptomból lett szabadulásuk emlékére ünneplik.) A húsvét megünneplése a tavaszi éjnapenyenlőség első holdtölte után következő vasárnapra határozatott el. E szerint ha március 21-ére esik a tavaszi éjnapenyenlőség s a holdtölte, és a nap szombat, akkor a következő vasárnap, azaz márc. 22-ére esik húsvét. Ha a holdtölte márc. 20-ára esik s a nap szombat, a húsvét nem tartathatik meg a következő nap, mert megelőzte az éjnapenyenlőséget, be kell várni az éjnapenyenlőség után eső legközelebbi holdtöltét, mely apr. 18-ára esik; s ha a holdtölte éppen vasárnapra esik: úgy a niceai törvény értelmében csak a holdtölte után következő vasárnap lehet a húsvétot megünnepleni, vagyis apr. 25-én. — Ebből láthatjuk, hogy a húsvét ünnepe márc. 22-ikénél hamarabb, és apr. 25-ikénél későbbre nem eshet, tehát 35 nap az, amely között a húsvét változik.

— **Halvaesora, — hal nélkül.** Folyó hó 13-án szombaton este Ángyán kaszinó halvaesorát rendezett a Kaszinó nagytérképében, melyet éppen oly joggal lehetne fáczán-vacsorának, vagy osztrigáestélynek is nevezni — azon egyszerű okból, mivel hogy e ritka inyczéségek is hasonló bőségben lettek felhordva, mint a halpaprikás és rántott harcsa, — értsd: színet se mutatták a halnak. Hát hiszen az ellen bajos volna kifogást emelni, hogy ez a már is posványosodó holt Körös mért nem ontja ma is mázsaszámra a kopolytusi vízi lakókat, de az tán mégsem egészen rendén való dolog, ha az esti órákban is — mikor már bizonyosan ott párolog a tűzön, a mit bográcsra hánytak — még mindig halvaesóra fogják a vendégeket. — No de a családásért tölle telhetőleg igyekezett kárpótlást nyújtani a Farkas Zsiga bandája élvezetes szép hegedűjátékával, meg azok az — olvasó teremből átátvillanó — leányszemek, melyeknek ragyogása ugyan előzetesen nem volt felvéve az estélyi programjába (legalább a felhívás mélységesen hallgatott vele.) de úgy éjfé

— Tiszta valóság.

— Lesz? — Mikor jön?

— Már a napokban.

— E' már nagy dolog.

Ez a nagy dolog semmi nem egyéb, mint az a hír, hogy a falut „megválasztotta” boldogulása helyének egy borbély, ki nem sokára jönni fog, csak az életbiztosítási okmányát várja még. Lesz tehát borbély is a haladó faluban. Senki sem szorul majd a kiszolgált katonák életlen ollója és beretvájára.

Már éppen kérvényt akartak meneszteni az alispánhoz, a falubeliek hogy nevezzen ki nekik egy borbélyt, ha nem érti is a mesterségét, majd belejön, úgy is mindenik először csak ember volt s azután lett borbély, mikor pályát választott. Hadd válassza valaki náluk ezt a pályát.

Most már nem kell kinevezés, választás utján kapnak borbélyt, még pedig úgy, hogy az választja őket nyírásnak és beretválásnak tárgyaiul. Az különben mindegy, csak hogy meg lett a választás.

A hirt magát még sokan kétséggel fogadták olyanok, a kik Tamás véreből örökölték, hanem ez a kértely eloszlott, mielőst meg tudták, hogy az új borbély Szarvasról fog ki jönni.

Ez már valami.

Tudni való dolog ugyanis, hogy a szarvasi borbély nem tud repülni: miből következik, hogy ez sem repül el, tehát marad.

Leendő szomszédja erősen bizonykodik, hogy annak nem is olyan nehéz az itt maradása, mert, mint hallja — az élete úgy is biztosítva van: itt pedig akkor könnyen megél!

BOLYGO.

felé még tánc is megfogytak. — **A min** Gr. Csáky kulta lakásán Bevezetése mellé érdeklődéssel tára, jövedel — **Mie**

uram bányok voltak ugyan, de az fejlődő nebulopva gyanú: de itt aztan kellett vissza szomszédom jart fel s alá nagy „okot”, hernyózott kimbóval; n senki nálánál nem szedi terelve perzs jobban fogya „Igy aztan h dotta keserű nagyt ugrot jükbe s teles zsebre vágta nézett a her hára elégetni fejébe, homn. „Még is csak magában — **Id**

áprilisi volt, egyikből sem sem az en okozta, mely lenül terjedt ten és anna pa magasabb teltre változta dékén, Bajoz zas és jebes szág és Iszri Európában i las több hely — **Kö**

ben? Popé összeállítás bizottsági ta 81. Schwarz dos Ferencz jos Szeghalo esa 595 ftt. 06 kr. 86. I ky Mátyás Orosháza 58 89 Veres Jo min. al kéts lős 583 ftt 4 kr. 92. Tava okl. al kéts 554 ftt 02 I ki Janos Cs 552 ftt 14 I Sándor Oros ha 544 ftt 50 (mérnök) Winkler Laj tatása követ

— **D**

— **Mer**

uönnök bel

Bela, bel

kozott, zava

— **Kü**

távol innen

A gróf

lara és vont

— **Non**

A fé

kezdéfe

Ezen j

tása, mert j

házat, de m

is otthon vo

rara nézve,

sakítsa meg

társadalmi i

halmozá sze

bizoyos lú

számot adni

felé még tánczó jökevire hangolta a számra nagyon is megfogytokozott fiataiságot.

A miniszter látogatása. A körünkben idöző Gr. Csáky kultusz-miniszter szombaton d. e. meglátogatta lakásán Benka Gyula főgymn. igazgatót, majd ennek vezetése mellett megtekintette a gymnasium helyiségét, érdeklődéssel tudakozódva az intézet felszerelése, könyvtára, jövedelemforrásai, s b. belügyei felöl.

Miért volt az idön annyi hernyó az uram bätým kertjében? Szemre való kis lányok voltak az urambätým unokái. Rövid ruhát viseltek ugyan, de azért már is hosszan elphient rajtuk egy egy fejlődő nebulónak a szeme. — Némely bátrabbja nagy lopva gyanútalan távolban egész a házig is elkísérte öket, de itt aztan bezárult az ajtó, magas kerítés, — lúsan kellett visszafordulni. De nem esett a feje lágyára a szomszédom reményteljes kamasz fia; ő bizony addig járt fel s alá, a kerítés alatt, míg ki nem leste azt a nagy „okot“, a melylyel az ajtó is ki lehet nyitni. Ott hernyózott kertjében az urambätým a két nyiló rózsabimbóval; nosza beront erre a selma, hogy aszondja senki nálánál a hernyót jobban nem ismeri, s különben le nem szedi. Csak úgy égett kezében a munka és siteregve perszelődtek el a leszedett példányok. De minél jobban fogyott a hernyó, annál lúsbabb lett a gyerek. „Igy aztán holnap vége lesz a mulatságnak“ — gondolta keserűen magában Othon is eltöprengett, s végre nagyot ugrott vigan ütve össze bokáját. Bement a kertjükbe s teleszedve egy hatalmas papirzacskót, gondosan zsebre vágta s ott az urambätým kertjében feleje se nézett a hernyónak, hanem hordta a „házait“ a konyhára elégetni. — S urambätýmnek sehogy sem fér a fejébe, honnan kerül az idön ennyi hernyó a kertjéből. „Még is csak többet lát a fiatal szeme“ — gondolja magában — s megnyugszik.

Idő-járás. A mult hét időjárása valóban áprilisi volt, a napfény és eső oly gyorsan váltakoztak, hogy egyikből sem jutott ki igazán ho sz. bb időre sem a földnek, sem az embereknek. Ezt a szeszélyességet a légnyomás okozta, mely Európa felet a mult héten nagyon egyenlőtlenül terjedt el. Északi és keleti szelek jártak egész héten és annak első feleben Észak-Németország és Európa magasabb vidékei fölé hófelhőket hajtottak, itt-ott tétre változtatva a tavaszt. Magyarország nem egy vidékén, Bajorországban és Svájcban is volt fagy. havazás és jégeső, Angolország, déli Franciaország Olaszország és Izriában hatalmas esőzések voltak, míg Közép-Európában inkább röviden tartó záporok. Dörgés, villám. lás több helyütt emlékeztetett a nyári zivatarokra.

Kik fizetnek legtöbb adót a megyében? Popovics Szilveszter békésmegyei I. aljegyző összeállítására nyomán közöljük megyénk legtöbb adót fizető bizottsági tagjainak 1889. évre kimutatott névjegyzékét: 81. Schvarcz Sámuel Békés 611 frt 52 kr. 82. Ifj. Kardos Ferenc Szeghalom 590 frt 49 kr. 83. Ambrus Lajos Szeghalom 596 frt, 43 kr. 84. Boros János K-Tarcsa 595 frt 30 kr. 85. Kalmár József Endröd 595 frt 06 kr. 86. Braun Mór Gyula 590 frt 97 kr. 87. Kocziszky Matyás Csaba 589 frt. 18 kr. 88. Mikolay István Orosháza 588 frt 70 kr. (Ügyvédi okl. al. kétsz. szám) 89. Veres József Orosháza 585 frt 41 kr. (Ev. ref. lelk. min. al. kétsz. szám.) 90. Ifj. Lehóczki János T-Komlós 583 frt 42 kr. 91. Gajdacs János Csaba 577 frt 83 kr. 92. Tavaszi János Orosháza 565 frt. 84 kr. (Ügyv. okl. al. kétsz. szám.) 93. Ifj. Mikolay Mihály Szarvas 551 frt 02 kr. (Ügyv. okl. al. kétsz. szám.) 94. Botyánszki János Csaba 552 frt 43 kr. 95. Novák Kamill Gyula 552 frt 14 kr. (Ügyv. okl. al. kétsz. szám.) 96. Bulla Sándor Orosháza 547 frt 40 kr. 97. Kovács Matyás Csaba 544 frt 16 kr. 98. Tabajdi Sándor Szarvas 541 frt 50 (mérnök) 99. Keller Imre Gyula 538 frt, 52 kr. 100. Winkler Lajos Gyula 537 frt 88 kr. (gyógyszerész). Folytatása következik.

CSARNOK.

EGY NŐI SZIV REJTELMEI.

BESZÉLY.

— IRTA: SIMONCSICS EMIL —

(Folytatás.)

— Mennyire meg voltál lepve Béla barátom, nőmnek belépte által, mi az oka ennek, mondá a gróf. Béla, kinek tekintete Elvira eső szemével találkozott, zavartan válaszolá:

— Különös hasonlatosság, ismertem egy hölgyet távol innen — igen-igen — Velenczében.

A gróf fürkészve tekintett majd nejeire majd Béla-lára és vontatott hangon majd nem gúnyosan mondá:

— Nőm nem volt soha Velenczében.

A féltékenység kigyója emelni kezdé fejét.

Ezen jelenetnek azonban nem volt különös utóhatása, mert Béla tovább is folytonosan látogatta a grófi házat, de mindig csak akkor fogadtatott el, ha a gróf is otthon volt, még is pokoli kín vala e látogatás Elvirára nézve, ki naponta azon gondolattal küzdött, miként szakítsa meg ez összeköttetést, mi alig volt lehetséges a társadalmi illem megsértése nélkül. Férje ezután is elhalmozá szeretetével, de csak hamar észrevette, hogy bizonyos búskomorság látszik arczán, melyről magának számot adni nem tudott, mert magaviselete Réthy iránt

kifogástalan vala. Férje feltékeny kezdett lenni, ezt sejté — ez keserűvé tette őt néha — és ezen keserűség — legalább úgy tetszett Elvirának, — annyira ment már, hogy szinte megölni látszott férje szerelmét.

Mindkettő csalódott egymásban — pedig mindkettő szerette egymást — de agyrémek által engedték zavarni boldogságukat.

Igy állt a dolog történetünk kezdetén az ifjú pár közt, a meghasonlás felütötte fejét.

A gróf mint igazi világfi, egyelőre nem érezte barátjával, hogy szíven mi rágódik, a gyanúnak még csak egy nagyon csekély, alig észrevehető szikrája éledt szívében, igyekezett azonban azt elfolytani — míg a grófné a legközönyösebb tárgyak körül forgó társalgás közben csak nem kinyitná feszítve érzé magát — gyakran benső küzdelemmel, némán ült a két férfi társaságában és alig várta a pillanatot, hogy Béla távozzék. Egy ilyen kínos társalgás után egyszer eltávozott az ifjú festész és a gróf is a Klubba ment.

Elvira egyedül volt és lankadtan hanyatlott vissza a karszék párnái közé. Egy ideig némán tekintett az ajtó felé, melyen a két férfi távozott — remegett még a gondolattól is, hogy Réthy Béla férje távollétét felhasználva visszatérhetne. A kínos összejöveteleknek egyszer mindenkorra véget akart vetni, elhatározá, hogy írni fog Réthynek, hogy házukat kímélje, hogy eddigi nyugalma háborítva ne legyen, az asztalhoz lépett, tollat ragadott, midőn az ajtó felnyit, Réthy belépett és lábaihoz térdelve szenvedélyvel kiáltá:

— Elvira! végre egy alkalmas perc.

A grófné halk sikoltást hallatott — halvány volt mint a halál — remegett egész testében és szeme tétozáva majd az ifjura majd az ajtóra tévedt; — a mitől úgy remegett, megtörtént.

— Elvira! üdvöm mindenem!

— Mit mivel, szerencsétlen?

— Oh ha tudná, mily boldog vagyok e pillanatban!

— Ezen boldogságra nincs többé feljogosítva, — mondá a grófné ünnepelesen.

Őn mondja ezt ki egykor az első szerelmet akként tünteté fel, hogy azt, ha a szíven gyökeret vert, többé kiirtani nem lehet? Őn mondja ezt Elvira?

— Uram, tekintsen körül, hol vagyok, én férjes nő vagyok, kinek küszöbét az előzmények után már gyöngédségből sem volt szabad átépnie, hogy végtelen boldogtalanná ne tegye azt, kit egyszer szeretett.

— Oh Elvira, tehetem e ezt: épen mert szerettem, mert szeretem most is, hiszen a szerelem legönzőbb örzelem, de megbocsátható nemes önzés. Tehát csalódtem volna, rövid idei házasi élet tülleté ama szerelmet, ama mennyei üdvöt — vége volna mindennek? — és e szavakkal arczára tapasztá kezét.

Elvira meg volt hatva, száualom küzdött szívében, a szíve rejtekében szunnyadó első szerelem érzelmével nagy volt a lelki küzdelem — és a száualom nagyon közel áll a szerelemhez — de leküzdé az utóbbit szeretett férjére gondolva, azonban a száualom érzetét még sem küzdhetvén lé, magában suttogá:

— Szegény Béla!

— Elvira, — kiáltá szenvedélylyel az ifju művész, mert meghallá a halkán kimondott szavakat, — Elvira! engedje meg egyszer hallani nevemet — a száualom hangján — és azt hiendem, hogy még mindig él szívében az irántam való vonalomnak egy kis szikrája.

Elvira szívére szorítá kezét — bensőleg iszonyúan küzdött majd méltóságteljesen felegyenesedve, határozott hangon mondá:

— Uram, ne tovább, kérem önt, ne okozzon nekem és önnagának gyötrelmeket — a sors nem akarta, hogy ábrándjaink teljesüljenek — nyugodjunk meg abban a mi változhatlan — én férjes nő vagyok, ki egykor az első szerelem ábrándjainak hódolt, és azoknak emléket megörzi szívében — de férjét szereti. Feledjük el a multat, melynek tünde képei elszórtak, mint a délibáb csalfa játéka — legyen ön barátom — igazi barátom, ki sohasem fogja elfeledni hogy férjes nő vagyok — ezen féltelt alatt még látogatásait sem tiltom.

— Oh Elvira, a mennyországot igéri a pokol kínjával egyetemben önt látni, és nem szerethetni. minő szívdalozat.

— Vessünk véget e kínos jelenetnek, mely sem önmre sem reám nézve kellemes nem lehet, és e végre egy kérelmem is van önből, Réthy úr: Emlékezni fog, hogy első szerelmünk idejében egy miniatúr arczképet adtam önmnek — akkor szerelemem záloga gyanánt — a sors másként akarta, ma visszakérem ezen arczképet barátságá zálogául.

— Elvira! — mondá Béla megrezzenve meg akar ön fosztani az egyetlen kincsétől, mely első szerelmünk romjából feunmaradt, oh ön nem lehet olyan kegyetlen.

— És ön kegyelenebb tudna lenni ezen arczkép megtartása által, női becsületemet férjem előtt kétes színbe állítani? Ezt nem hiszem, ez esetben kerülőm kellene önt.

— Am legyen, mondá Béla és az arczképet tárczájából elővette, csókokkal érinté, és átnyujtá azt midőn egyszerre kocsit robaj hallatszott.

Elvira meg volt dermedve:

— Nagy Isten! ez férjem, itt találja önt, gyorsan az ég szerelmére — ezen mellékajton és egy laktalan szobán keresztül a hátulsó folyosóra ér ön, férjem az első lépcsőn szokott jönni, gyorsan el, — ha valaha szeretett — mert minden veszve van. —

— Megyek, önért, megyek — de nem utolszor láttam önt, — mondá hévvel Béla és elrohant.

Elvira reszkette — és kimerülve egy karszékbe hanyatlott, még azt sem vette észre, hogy arczképe a zavarban a földre hullt.

Az ajtó feltárult csakugyan visszatért a gróf, lassan kimértén lépett a szobába és körül nézett.

— Jó napot Elvira.

Szegény Elvira alig volt képes a köszöntést viszonozni.

— Hamar visszatértem, a Klubba kezd unalmassá válni. Ekkor megpillantá a földön fekvő arczképet és fürkészve nejeire tekintetét mondván:

— Hm! hiszen ez a te arczképed — régiebb időből, hogy került ez a földre?

Elvira erőt vett magán, néhány másod-perczig szavakat keresett, majd leküzdve a rettegést válaszolá:

— Régi emlékeim közt első ifjuságom idejéből keresgélvén, ezen képre bukkantam, és kezemből véletlenül siklott ki.

Óh mennyire nehezére esett a tisztalelkű ártatlan nőnek e hazugság, és ezt is férje nyugalmaért tevé.

— Csodálatos, — mondá vontatva és gúnyosan a gróf, — e képet sohasem láttam kezeidben.

Néhány perczig gépiesen forgatta a képet kezeiben, többször mereven tekintett a vonásokra — majd e szavakkal kézbesíté nejeinek

— Ha oly kedves emlé ez is, im vedd, Isten vedled — dolgozó szobámba megyek! És gyorsan távozott.

Elvira kitoró könnyekkel hanyatlott egy karszékbe s felsóhajtott:

— Oh Istenem ő gyűlöl, ő nem szeret többé.

A gróf különös gondolatokkal terhelve lépett dolgozó szobájába.

A féltékenység állandóan tanyá utótt szívében.

Szegény Elvira!

(Folyt. köv.)

Közgazdaság,

A gabnaüzlet helyzete.

A üzlet vajódik, vevő kevés van, ellenben, az eladók sürögőnek vélik az eladást. És minél tolazkodóbb a kínálat, annál tartózkodóbb a vételkedv, mi nem annyira az üzlet rossz menetének tulajonítható, hanem inkább a vevők félelmére vezethető vissza. Nem mernek venni — írja a „Magyar Kereskedők Lapja“ — mert attól tartanak hogy a következő napon már sokkal olcsóbban szerezhetik be az árut. A eladók zömét nem a kis gazdák, vagy kereskedők, hanem első rangú milliomas czégek képezik, kik nyakra-főre igyekeznek készleteiktől megszabadulni, de még ezzel sem érik be, hanem azonkívül óriási mennyiségben eszközölnek eladásokat minden létező határidőkben. A devalváczió e hét folyamában nagy volt. Indokolt-e vagy sem, azt a legközelebbi hetek mutatják meg. A időjárás kedvező az ösi vetésekre, ellenben a csaknem mindennapi esőzések teljesen megakadályozzák a tavasziak vetését úgy, hogy gazdáink már aggódni kezdenek az abnormális időjárás miatt.

Szerkesztői üzenetek.

R. F. Helyben. Csergedező patak, madár-dal és virágillat, — melyről „Tavaszi dalok“ zeng, — sehogy se illik bele ebbe a fogvazogató tavaszba. Hagyjuk azt most! A másik csinos költeményt közölni fogjuk.

Jámor L. Békés. Nem is képzeltük, hogy Békésről egy jámbor ember ilyen durból is tudjen írni, amilyenben hozzánk intézett nyit levele van tartva. De ugyan kérem, csak idéje meg ön, hova vezetne az, ha a szerkesztőség minden hozzá beküldött sület, lenséget bérmentve küldene vissza az u. n szerzőknek? Hát azt honnan merítette, hogy mi önmek akár anyagilag akár szellemileg (!) ártani akarnánk? Isten mentsen! — Hogy miért nem közöljük mi az Ön dolgozatait? Egyszerűen azért, mivel még díjazatlanul sem találjuk öket közölhetőnek, annyival kevésbé örülnék, ha ugy augusztus 25-ike körül (Lajos napja előtt) — szokása szerint — egy kis névnapilakoma költségeire minket is megrequirálna.

Nyilttér.

E rovat latt közlötékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Fogadják mindazok, kik boldogult Miksa fiam veszályban léténél segédkeztek, és temetésén a végső tiszteletben részesítették, legöszintébb köszönetemet.

özv. Pollák Józsefné.

Felelős szerkesztő: Varga József.

